



ת"פ 51727/12/14 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד כ א

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

ת"פ 51727-12-14 פרקליטות מחוז צפון-
פלילי נ' א
13 ינואר 2016

בעניין:

המאשימה

פרקליטות מחוז צפון- פלילי

נגד

הנאשם

כ א

נוכחים:

מטעם המאשימה עו"ד אוהד כהן

מטעם הנאשם בעצמו וע"י עו"ד שרון קינן

גזר דין

1. רקע :

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן.

בתאריך 25/5/15 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע והצדדים יבקשו לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן. עוד הצהירו הצדדים כי במידה ויהיה מדובר בתסקיר חיובי התביעה תשקול לאמצו ובמידה ויהיה שלילי הטיעון יהיה פתוח.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 23.10.2013, מעט לאחר חצות, הגיע כוח ובו מספר שוטרי יס"מ לשכונה ד' בטבריה על מנת לפקח על חגיגות ניצחון שהיו במקום בשל תוצאות הבחירות המוניציפליות. כעבור זמן מה, הבחין השוטר לירון שמחה (להלן: "לירון") בקטין נ.ר. (להלן: "הקטין") מכה אדם בשם איתן מזרחי (להלן: "איתן"). לירון עצר את הקטין והעבירו לשוטר אחר שהיה במקום על מנת שיכניס את הקטין לניידת. הנאשם, אשר הינו בן דודו של הקטין, רץ לעבר איתן תוך שהוא משמיע איומים כלפיו. לירון בלם את הנאשם בגופו, כשהנאשם דורש ממנו בלשון בוטה לפנות את הדרך ולאפשר לו להגיע לאיתן. לאחר מספר ניסיונות לעקוף את לירון תקף אותו הנאשם בכך שדחף אותו לאחור בשתי ידיו. לירון הודיע לנאשם על מעצרו ואחז בו, והנאשם בתגובה בעט ברגלו השמאלית של לירון וניסה להשתחרר בכוח מאחיזתו. בסיועו של שוטר נוסף, גרר לירון את הנאשם לניידת כשהאחרון מתנגד בכוח למעצרו ומנסה להכשילו. לירון דחף את החשוד



לניידת והשכיבו בכוח על רצפתה תוך שהנאשם הודף אותו באמצעות רגליו בבטנו ובצלעותיו ומשמיע כלפי לירון איומים שונים כגון "אתה לא יודע עם מי התעסקת", "אל תדאג אני אמצא אותך כבר" ועוד. בסיועו של שוטר נוסף הנאשם נאזק והובל למעצר, כשהוא ממשיך לקלל השוטרים לאורך הנסיעה למשטרה.

בהתאם לכך, הורשע הנאשם על פי כתב האישום המתוקן בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן :**"חוק העונשין"**).

2. **תסקיר שירות המבחן :**

בהתאם להסדר הטיעון, הוגש בעניינו של הנאשם, תסקיר מטעם שירות המבחן המפרט את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם .

כעולה מהתסקיר, הנאשם בן 35, גרוש ואב לילד, השלים 10 שנות לימוד ומתקיים מקצבת נכות עקב אירוע ירי בו היה מעורב ב-2008, לנאשם אין קשר עם אביו שריצה מאסרים בפועל, בילדותו גדל בבית סבו וסבתו, בצעירותו סבל מבעיות משמעת , לא גויס לצבא ועד גיל 22 ניהל אורח חיים עברייני שהתאפיין באלימות וסמים. בשנת 2008 נורה ע"י בן דודו עקב סכסוך עסקי, היה מונשם חודשיים ומהמסמכים הרפואיים שהציג בפני שירות המבחן עולה כי סבל עקב האירוע מפוסט טראומה , חולשה וכאבים בגפיו ובעיות מוטוריות בידו. הנאשם מסר כי ממעט לצאת מהבית עקב סיוטים, חרדות ודכאון, נוטל טיפול תרופתי לרבות קנאביס רפואי. כתוצאה מהאירוע התגרש בשנת 2009 אך הקשר עם בנו יציב.

בהתייחס לביצוע העבירה לקח הנאשם אחריות חלקית ופורמלית, ביטא מחד חרטה על התנהלותו התוקפנית כלפי השוטרים ומאידך מתאר בצמצום את התנהגותו התוקפנית , הביע דעה דו משמעית כלפי סמכות השוטרים והתקשה לגלות אמפטיה כלפיהם, מביע עמדה קורבנית. הנאשם מסר כי בעקבות מעצרו מצבו הרפואי התדרדר. שירות המבחן התרשם כי פעל באופן אימפולסיבי בלי להכיר בהשלכות מעשיו, פעל מקירבה משפחתית ומקושי בנפרדות. שירות המבחן סבור כי הנאשם מתקשה בזיהוי מצבי סיכון. הנאשם שלל ביצוע של"צ לאור קושי בהתארגנות וניהול סדר יום קבוע, קושי בניידות ומצב פיסי ונפשי המקשים על ביסוס מחויבות. שירות המבחן התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית אך על רקע מצבו האישי אינו פנוי לטיפול.

לאור האמור לעיל נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית והמליץ על הטלת קנס והתחייבות כספית וכי ענישה קונקרטיית זו עשויה לחדד עבורו אחריותו למעשיו ולצמצם הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.

3. **חוות דעת הממונה על עבודות השירות**

בתאריך 1/12/15 , לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, הוריתי על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם.

מחוות הדעת אשר התקבלה עולה כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות מטעמים רפואיים לאור פציעתו



מירי בבטנו וברגלו בשנת 2008, פריצות דיסק גב תחתון, תסמונת פוסט טראומטית, היותו מטופל בקנאביס רפואי ותרופות הרגעה, נמצא במעקב פסיכיאטרי עקב דכאון. עוד מסר הנאשם כי אינו מסוגל אף לבצע עבודות שירות במגבלות בטענה כי אינו מסוגל לעבוד אפילו בעבודה קלה בעקבות התרופות שמקבל להרגעה נגד כאבים. עוד צוין בחוות הדעת השלילית כי מסר שסובל מכאבים עזים בגופו בגין אינו מסוגל לעבוד כלל. עוד צוין כי הנאשם מתגורר בטבריה ומקום העבודה היחיד המתאים למגבלותיו מצוי בחדרה.

4. טיעוני הצדדים לעונש :

טיעוני המאשימה לעונש :

- א. ב"כ המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם (ת/1) .
- ב. התסקיר לטעמה של התביעה הינו תסקיר שלילי
- ג. מעשיו של הנאשם פגעו בהגנה על שלטון החוק, שמירה על הסדר הציבורי ובטחון הציבור וכן על שלום משרתיו.
- ד. מנסיבות ביצוע העבירה עולה כי העבירה בוצעה במלואה על ידי הנאשם אשר יכול להבין את מעשיו. מבחינת הנזק, ישנו נזק נלווה של ביזוי השוטרים אל מול הציבור. באשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, הנאשם כעס על אדם שהביא למעצר של בן דודו וניסה להגיע אליו תוך שהוא משמיע איומים כלפיו וכאשר נתקל בשוטר שחסם אותו, השתמש כלפיו ב אלימות.
- ה. מדובר באירוע מתמשך חרף ניסיונות השוטר לרסן את הנאשם ללא הועיל ואף לאחר מעצרו הנאשם המשיך לתקוף ולאיים. מדובר בשוטר שמבצע עבודתו.
- ו. באשר למדיניות פסיקה נהוגה הוגשו שלושה פסקי דין מהעליון - רע"פ 8172/10 גיזאוי נ' מדינת ישראל, רע"פ 1922/11 רחמיבוב נ' מדינת ישראל וכן לרע"פ 1860/07.
- ז. בהתייחס לפסיקה, לערכים המוגנים ולנסיבות ביצוע העבירה המתחם הראוי הינו בין מס' חודשי עבודות שירות לבין מאסר בפועל למשך שנה.
- ח. באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, הנאשם אכן הודה וחסך זמן שיפוטי. לנאשם נסיבות חיים לא קלות. יחד עם זאת, מהתסקיר עולה כי הנאשם לוקח אחריות חלקית ופורמאלית בלבד, מביע עמדה קורבנית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם זקוק לטיפול אך הוא אינו פנוי להתגייס לכך. כמו כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להכיר בתוקפנותו. בסופו של יום שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ להסתפק בקנס והתחייבות.
- ט. לנאשם 7 הרשעות קודמות ב-14 תיקים. הרשעתו האחרונה בעבירה של הפרעה לשוטר. גם שם ביהמ"ש הסתפק בקנס התחייבות ומאסר על תנאי. לנאשם אירוע חריג משנת 2008 מאז מצבו הפיזי והנפשי התדרדר. יחד עם זאת, כל זאת לא מנע מהנאשם לבצע את העבירה, לתקוף שוטרים בבטות ביוזמתו וללא כל פנייה מהשוטרים כלפיו. על כן לטעמה של התביעה



באיזון הראוי יש לגזור על הנאשם עבודות שירות, קרי 6 חודשים או מאסר קצר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

מכל מקום לא הייתה התחייבות של התביעה לאימוץ מסקנות התסקיר, קל וחומר שלא מדובר בתסקיר חיובי. עוד הוסיפה ב"כ המאשימה כי מבקשת להתעלם מטיעוני ב"כ הנאשם לגבי נסיבות ביצוע העבירה אשר לא באו לידי ביטוי בכתב האישום המתוקן.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

- א. ההסדר אליו הגיעו הצדדים היה כי היה ומדובר בתסקיר חיובי התביעה תשקול לאמצו ובמידה ויהיה שלילי הטיעון יהיה פתוח. תסקיר שירות המבחן ממליץ להשית על הנאשם עונש צופה פני עתיד. אם ההמלצה הייתה אחרת כלומר מחמירה יותר עם הנאשם סביר להניח שהתביעה הייתה באה ומבקשת לכבד ההסדר, הוסכם לאמץ את האמור בהסדר ולכן ההגנה מבקשת לאמץ אותו.
- ב. ב"כ הנאשם סבור כי בסיפא של התסקיר מדובר בתסקיר בחיובי. כאשר יש נאשם כבן 34, אב לילד בן 7, שגדל כפי האמור בתסקיר שירות המבחן ללא אב עם אמא שמרצה שנות מאסר ארוכות, כל ילדותו הוא גדל לבד כאשר לאחר שמשתחרר אמו משנות מאסר היא הופכת למשפחה אומנת ותחת שירות המבחן מגדלת אותו. עד לפני כ-10 שנים הנאשם מעורב בפלילים במספר רב של אירועים ובעקבות אירועים שהתרחשו לפני כעשור שנים, חדל לחלוטין מחיי פשע, שומר מאז על אורח חיים נורמטיבי בעקבות אירוע טרגי שעבר, אירוע שגרם לו לשהות תקופות ממושכות בבתי חולים. החיים לא היו לו קלים בעשר השנים האחרונות, הוא עבר הליך גירוש, הוא שומר על קשר עם בנו, הוא עבר פגיעת אלימות קשה ביותר הוא ובני משפחתו.
- ג. מבחינת החוק הנאשם שומר על החוק, לא נפתחו נגדו תיקים ואין לו תיקים נוספים למעט האירוע החריג הזה שעליו הוא הודה בביהמ"ש לאחר תיקון.
- ד. ב"כ הנאשם טען בטיעוניו לעונש כי כדי להמחיש את מצבו של הנאשם לפני החקירה, מפנה לדברי החוקר לנאשם "בוא תעשן גראס לפני שאתה מוסר את ההודעה כי המצב שלך לא טוב".
- ה. אין מחלוקת שהנאשם פעל בצורה לא ראויה כאשר התערב בסכסוך לא שלו. רמת האלימות אותה נקט הנאשם כלפי השוטרים מבלי להמעיט בחומרתה, היא לא ברף הגבוה - הפנה לכתב האישום המתוקן ולסעיף 4 בו.
- ו. מדובר בנאשם שסובל מבעיות בריאותיות קשות ביותר, הוא פונה לבית חולים מיד לאחר האירוע, לא ניתן היה לעלות אותו בשל מצבו הבריאותי לחדר חקירות, חקירתו נגבתה ממנו בזמן שהוא שוכב על המיטה ונאנק מכאבים.
- ז. מדובר בנאשם אשר צורך גראס רפואי באישור בכמויות גדולות בנוסף לכדורים בעלי השפעה קשה המונעים ממנו כמעט כל אפשרות ליציאה מפתח ביתו ושעות רבות הוא נמצא במצב של



שינה. ב"כ הנאשם הפנה לפסקה הלפני אחרונה בתסקיר לעניין פוסט טראומה, כאבים ומצבו של הנאשם בעקבות אותו אירוע שעבר לפני שנה.

ח. שירות המבחן לא רואים אפשרות לביצוע של של"צ. הנאשם לקח אחריות, אומנם לא אחריות מלאה על המעשים המיוחסים לו אך לקח אחריות. נכון שהוא לא גילה אמפתיה למתלונן אך יחד עם זאת הוא הביע חרטה.

ט. ב"כ הנאשם מבקש לאמץ את האמור בתסקיר שירות המבחן וכי עונש צופה פני עתיד יהיה ענישה ראויה בעיקר לאור ההסדר. ב"כ הנאשם הגיש באישור בית המשפט מסמך מהביטוח הלאומי בו מצוין כי הנאשם סובל מנכות רפואית בשיעור של 56% נכות רפואית יציבה, דרגת אי כושר בשיעור של 100% יציבה ומקבל קצבת נכות בסך 3,531 ₪ בחודש.

דברי הנאשם :

הנאשם מסר כי מתחרט, מצבו הרפואי ממש לא טוב. מצב כזה לא יחזור בעתיד לעולם. הוא משתמש בקנאביס רפואי ובכדורים נוספים באישור רפואי, הראה לביהמ"ש את הפציעה שלו ברגל, הוא בקושי עולה מדרגות ובקושי הגיע היום לביהמ"ש, הציג לביהמ"ש את בטנו, הכל פתוח אצלו מכף רגל עד ראש והוא ממש מנוטרל בבית.

דין והכרעה :

5. העיקרון המנחה בענישה, הינו עקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בתי המשפט, בשורה ארוכה של החלטות שבו והתריעו בדבר החומרה היתרה בעבירות המבוצעות כלפי אנשי משטרה הממלאים את תפקידם על פי דין.

במסגרת רע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל (2.8.10), קבע כב' השופט ג'ובראן בין היתר כי:

" יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים ...".

בע"פ 3236/98 מוחי אבו דריס נ' מדינת ישראל (28.07.1998) נקבע כי :



"...מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי. ביקורת שגרתית של שוטרי סיור ביחס למכונית חשודה היא דבר יום ביומו, ואין להעלות על הדעת שינסו להפריעה באמצעים אלימים הפוגעים בגופם של השוטרים ומסכנים את בריאותם... מערכת אכיפת החוק, ובראשה מערכת בתי המשפט, חייבת להראות לשוטרים כי אינם נשלחים למשימותיהם ללא הגנה; מן הצד השני, חייב הציבור לדעת כי כל המנסה לפגוע בשוטרים במילוי תפקידם, לא יוכל לצאת בעונש קל. עצם הפגיעה בשוטרים היא החמורה, ולאו דווקא תוצאותיה."

במעשיו המתוארים בכתב האישום, פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלטון החוק והשמירה על הסדר הציבורי לצד שלמות גופם של אזרחים בכלל ואנשי אכיפת החוק בפרט. הפגיעה בערך המוגן במקרה שבפני הנה בינונית ברמתה מאחר ומחד הנאשם פעל באלימות כנגד שוטרים אשר ביקשו לבצע מעצר אחר ומאידך לא נגרמה כל חבלה לשוטר, התקיפה לא בוצעה באמצעות נשק קר או חם וכי חלק מהתקיפה היווה ניסיון למנוע מהשוטר מלעוצרו.

6. מדיניות ענישה נוהגת

מדיניות הענישה הנוהגת במקרים אלה, החל ממאסר על תנאי דרך מאסר בפועל של מס' חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות וכלה בעונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, בצירוף מאסר על תנאי, קנס התחייבות ופיצוי.

בע"פ (מחוזי-מרכז) 8901-10-08 גבי דדיה נ' מדינת ישראל (7.12.08), דחה בית המשפט את הערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בראשל"צ אשר הרשיע את הנאשם בעבירות איומים, תקיפת שוטר וניסיון תקיפת שוטר שביצע כשהוא בגילופין, והטיל עליו 5 חודשי מאסר בפועל, הפעלת שני המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו, האחד בן 7 החודשים והשני בן 3 החודשים בחופף ביניהם ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם. סה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, קנס ופיצוי למתלונן.

בע"פ (מחוזי-מרכז) 17176-07-09 עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל (10.2.10), קיבל בית המשפט את הערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בכ"ס, שהרשיע את המערער לאחר שמיעת ראיות בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ניסיון תקיפת שוטר ותקיפת שוטר, איומים ושימוש בכוח והטיל עליו תשעה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. בית המשפט המחוזי התערב בגזר הדין והפחית עונש המאסר לשישה חודשים שירוצו בעבודות שירות.

בע"פ (מחוזי-חיפה) 23505-07-09 סמיר ג'ארחי נ' מדינת ישראל (18.2.10), דן בית המשפט בערעור



על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו אשר הרשיע את הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והיזק לרכוש במזיד והטיל עליו עונש של 3 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה של 4 חודשים תלוי ועומד נגד הנאשם בתיק אחר באופן שחודש ירוצה בחופף ושלושה חודשים במצטבר ובסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן שקבע שעונש המאסר בפועל בן 6 החודשים שנגזר על הנאשם ירוצה על דרך עבודות שירות ויתר חלק גזר הדין נשארו על כנם.

בת.פ (שלום-נצ') 8741-08-09 מדינת ישראל נ' אמסלם (29.12.09), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

בת.פ (שלום-פ"ת) 42313-10-10 מדינת ישראל נ' אוסטפנקו (10.3.13), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנגדות למעצר, תקיפת שוטר, איומים וניסיון לתקיפת שוטר. הנאשם נידון למאסר על תנאי וקנס.

בת"פ 25084-10-12 (שלום ת"א) מדינת ישראל נ' אברמצ'יבואח', פורסם במאגרים המשפטיים (26/5/15) נדונו הנאשמים בגין עבירות תקיפת שוטר ועבירות נוספות לעונשי מאסר מותנה וקנס וזאת על אף שאחד הנאשמים (נאשם 3) הורשע בדינו לאחר שמיעת ראיות.

בת"פ (שלום עכו) 2434-07 (מ.י. לשכתתביעותגליל-משטרת ישראל נ' לואיחושאן, פורסם במאגרים המשפטיים (18/2/10) נדון הנאשם בגין עבירת תקיפת שוטר לעונשי מאסר מותנה וקנס כספי.

התביעה ביקשה להסתמך על פסיקת בית המשפט העליון אך עיין ברע"פ 8172/10 רידאן גיזאוי נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (18/11/10) מעלה כי בית המשפט העליון בדחותו הבקשה לרשות ערעור בגין החמרה בעונשו של המערער ציין כי הנימוקים בדחיית הבקשה נעוצים בעברו המכביד של המערער (שהיה תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה), סוג העבירות והקשיים שהערים על בית המשפט בקיום ההליך בעניינו מעידים על זלזול מתמשך והעדר מורא משלטון החוק באשר שניים מהנימוקים (הראשון והאחרון) כלל אינם מתקיימים במקרה שבפני. כך גם ברע"פ 1922/11 יניב רחמימוב נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (17/3/11) שם הורשע הנאשם גם בגין עבירת הפרת הוראה חוקית והופעל מאסר מותנה בן 10 חודשים שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם. כך גם ברע"פ 1860/07 שחר רחמני נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (14/6/07) שם הופעל מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם שעה שבמקרה זה בעט הנאשם בשוטר אחד ופגע בבטנו, נשך שוטר שני ותקף שוטר שלישי אשר נחבל בידיו חבלות של ממש. בהינתן נתונים אלו עולה כי נסיבות המקרה נשוא התיק שבפני חמורות פחות באופן משמעותי וכך היעדר מאסר מותנה בר הפעלה לחובת הנאשם שבפני.

7. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש ליתן את הדעת לנסיבות אשר הובילו את הנאשם



לביצוע העבירות , כעולה מכתב האישום המתוקן. התנהגותו של הנאשם נולדה על רקע ניסיון השוטרים לעצור את קרוב משפחתו הקטין של הנאשם.

אשמו של הנאשם מלאה, לא נטען בפני בכתב האישום המתוקן ואך לא בטיעוני הצדדים כי קדמה לאלימות הנאשם התגרות מצד אנשי המשטרה אשר ביצעו תפקידם כדין.

לא התרשמתי כי הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם כלשהו ונראה כי מדובר בתגובה אימפולסיבית מצד הנאשם אשר ראה לנגד עיניו את מעצר קרובו.

במקרה זה לא נגרם בפועל נזק בדמות חבלה גופנית למי מהשוטרים אך לאור מעשיו של הנאשם קיים נזק פוטנציאלי לגופם של השוטרים מן האלימות בה נקט הנאשם כלפיהם ופגיעה בעקרון שלטון החוק המגולמת בביזוי השוטרים המבצעים תפקידם כדין לצורך אכיפת החוק.

8. לאור האמור לעיל, בהתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע , מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה , דעתי היא כי מתחם הענישה במקרה דנן נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן .

9. סטייה ממתחם העונש ההולם :

שירות המבחן אמנם המליץ על הטלת עונשי קנס והתחייבות כספית, עונש המצוי מחוץ למתחם העונש ההולם לקולא אך לאור חומרת העבירה בה הורשע הנאשם (עבירה מסוג פשע) ופן בעייתי בתסקיר שירות המבחן לפיו הנאשם אינו מגלה אמפטיה לנפגע העבירה , לקיחת אחריות פורמלית וחלקית על ביצוע העבירה והבעת עמדה קורבנית אין בידי לאמץ המלצות שירות המבחן ככתבן וכלשונן. מטעמים אלו איני מוצא מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא.

מאידך לא מצאתי בעברו הפלילי של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה כדי להצדיק סטייה לחומרה ממתחם העונש ההולם באשר הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2005 , קרי לפני עשר שנים , הנאשם לא הורשע בעבר בגין עבירת אלימות כנגד שוטרים ,לא תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה וכן לאור מצבו הבריאותי הקשה.

10. גזירת העונש המתאים לנאשם :

בטרם פירוט הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה וגזירת העונש הראוי אתייחס לטיעוני ב"כ הנאשם כי על המאשימה היה לאמץ המלצות שירות המבחן על ידי התביעה בטיעוניה.



אקדים ואומר כי נוהג רב שנים עשו התביעה וההגנה במסגרת עריכת הסדרי טיעון דיוניים לפיהם מודים הנאשמים בכתב האישום המקורי או המתוקן ומבקשים כי בית המשפט יפנה הנאשמים לקבלת תסקיר שירות המבחן בשעה שמציינים כי עמדתם לעונש מותנה בהיות התסקיר "חיובי" או "שלילי".

פועל יוצא לא אחת מהתנהלות זו של הצדדים הינה הסיטואציה המשפטית ההופכת נפוצה יותר ויותר לפיה עם הגשת תסקיר שירות המבחן חלוקים הצדדים בגין היותו של תסקיר שירות המבחן "חיובי" או "שלילי" ומכאן חלוקים הצדדים על העונש "המוסכם" להם יעתרו בעקבות הגשת ממצאי תסקיר שירות המבחן.

מצב דברים זה מטיל על בית המשפט מלאכת פרשנות כפוסק בין הצדדים באשר על פי קביעת בית המשפט בגין היותו של התסקיר "חיובי" או "שלילי" תקום למי מהצדדים טענת השתק או הגנה דיונית מן הצדק כלפי הצד השני.

תסקיר שירות המבחן סוקר על פי רוב מספר מרכיבים בהתנהלות הנאשם ויחסו לביצוע העבירה בה הורשע. מכאן כי התסקיר דן בנסיבותיו האישיות של הנאשם בהקשר לביצוע העבירה ובהתייחס לביצועה, יחסו של הנאשם לעבירה שבוצעה, נטילת האחריות הפורמלית והמהותית, יחסו של הנאשם לנפגע העבירה, סיכויי הישנות התנהגות עוברת חוק, מסוכנות הנאשם כולי עלמא וכלפי נפגע העבירה, נזקקות טיפולית ונכונות הנאשם לעבור הליך טיפולי פורמלית ומהותית ומרכיבים נוספים אשר כולם יחד מרכיבים תמונה מלאה ככל הניתן. לאור כך אין מדובר על פי רוב בתמונה הצובעת המקרה בצבעי שחור ולבן אלא בגוונים רבים ומגוונים ואין זה מפתיע כי אותו תסקיר נדמה לצד אחד כ"חיובי" בעוד לצד השני כ"שלילי".

מצב דברים זה פוגם ביכולת הנאשם לצפות עמדת התביעה במעמד הטיעונים לעונש ומכאן גם לצפות העונש שייגזר עליו בסיום ההליכים המשפטיים בעניינו בהתאם ל"הסכמת" הצדדים. מכאן כי התנהלות זו של שני הצדדים פוגעת בזכויות הנאשם המצוי גם כך על פי רוב באפלה ובחוסר וודאות.

מכאן כי טוב יעשו הצדדים ויעמדו במסגרת הסדר הטיעון הדיוני על המרכיבים להם נותן תסקיר שירות המבחן מענה ויתחייבו לעמדה עונשית בהתאם לקריטריונים אלו כדוגמת הסיכוי להישנות עבירות בעתיד, רמת מסוכנות הנשקפת מהנאשם, הירתמות להליך טיפולי, בדיקות שתן (בעבירות סמים או כשברקע שימוש בסמים), המלצת שירות המבחן לעונש וכד'.

מן הכלל אל הפרט :

לאחר שעיינתי בתסקיר שירות המבחן איני סבור כי הינו "חיובי" באופן המחייב המאשימה בהמלצותיו וכי פנים לא מעטות בתסקיר שירות המבחן מצביעים על היותו "שלילי" כלשון הצדדים בהצגת הסדר הטיעון הדיוני. הנאשם לקח אחריות פורמלית וחלקית על מעשיו, לא גילה אמפטיה כלפי נפגעי העבירה, מתקשה בזיהוי מצבי סיכון, קיימת נזקקות טיפולית לצורך אי הישנות המעשים אך הנאשם אינו פנוי להליך טיפולי בשל בעיותיו הרפואיות השונות. לאור כך אין בעונש המוצע על ידי שירות המבחן משום אינדיקציה יחידה להיותו של התסקיר "חיובי" או "שלילי".



לאור האמור לעיל איני סבור כי היתה התביעה מחויבת בהמלצות תסקיר שירות המבחן כאמור בהסדר הטיעון הדיוני אשר הוצג בפני בית המשפט בדיון יום 25/5/15, מה גם שהתביעה התחייבה לשקול לאמצו ולא לאמצו.

בגזירת העונש המתאים לנאשם בגדי המתחם שנקבע לעיל, יש לשקול נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה סעיף 40 יא לחוק העונשין.

א. הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו של הנאשם : הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר

בעברו, לאור מצבו הרפואי הפיסי והנפשי שהוכח בפני במסמכים רפואיים הפגיעה הצפויה בנאשם באם ישלח למאסר הינה קשה וחמורה באופן ממשי. בהינתן כי הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2005 סבורני כי שליחתו למאסר עלולה לדרדרו לעולם העבריינות אותו נטש לפני למעלה מעשור. עוד עולה כי הפגיעה במשפחתו של הנאשם ובמיוחד בבנו הקטין עמו לנאשם קשר רציף תהיה קשה אף היא באם ישלח הנאשם לריצוי מאסר.

ב. הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה : מתיאור שירות המבחן עולה כי מצבו הרפואי של הנאשם התדרדר כתוצאה ממעצרו באירוע נשוא תיק זה.

ג. נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו: הנאשם נטל אחריות על מעשיו אך שירות המבחן התרשם כי מדובר בנטילת אחריות חלקית ופורמלית.

ד. שיתוף הפעולה עם רשויות החוק : הנאשם הודה והורשע בכתה האישום המתוקן על פי הודאתו ולא השחית זמן שיפוטי יקר.

ה. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות : כתב האישום הוגש בחלוף למעלה משנה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, ההליך המשפטי התנהל במשך כשנה במהלכה הוגשו תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם. על פניו אין מדובר בחלוף זמן בלתי סביר באופן שנגרם עינוי דין לנאשם.

ו. נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה : תסקיר שירות המבחן מגולל נסיבות חיים קשות אותן חווה הנאשם בצעירותו בהיותו בן לאב המרצה עונשי מאסר רבים ולאם אשר ריצתה עונשי מאסר בילדותו וכן אירוע הירי בו נורה הנאשם בשנת 2008 ואשר קטע ניסיונות הנאשם לעלות על דרך הישר לאחר שניהל חיים עברייניים בצעירותו, בעקבות אירוע הירי נגרמה לו נכות רפואית צמיתה לרבות נזק פיסי ונפשי והתא המשפחתי אותו הקים פורק. עם זאת, לא מצאתי קשר הדוק בין ביצוע העבירה למצב האישי הקשה ממנו סובל הנאשם.



ז. **עברו הפלילי של הנאשם:** לחובת הנאשם 7 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים ורכוש אך מדובר בהרשעות ישנות כאשר ההרשעה האחרונה משנת 2005 בגין אירוע מיום 4/1/05, לפני כ- 11 שנים. עבר ישן זה מעיד על השינוי שעשה הנאשם בחייו מניהול אורח חיים עברייני כדרך חיים להימנעות מביצוע עבירות משך כ- 9 שנים (עד ביצוע העבירה נשוא התיק שבפני) ובאספקט זה נראה כי העבירה נשוא התיק שבפני הינה אירוע חריג אשר אינו משקף חייו של הנאשם בעשור האחרון.

ח. **מצבו הרפואי החריג של הנאשם:**
תיקון 113 לחוק העונשין אשר מתווה בתי המשפט בשיקולי הענישה בפלילים אינו מונה של הנאשם בגדר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ואשר בגין רשאי בית המשפט להקל בעונשו של הנאשם את שיקול מצבו הרפואי של הנאשם.

עם זאת ואך לפני ימים ספורים קבע כב' השופט הנדל בע"פ 4456/14 ואח' קלנר ואח' נ' מ"י , פורסם במאגרים המשפטיים (29/12/15) :

"עמדתחבריבנייןהערעורעלהעונשהושתעלולפוליאנסקיהיאעקרוניתואנושיתכאחד. בגדרה, נכוןהיהלהתחשבבמצבוהרפואישללפוליאנסקי, לרבותהאפשרותשהתבססהעלחוותדעת, לפיהריצויעונשמאסרבפועלעלוללסכןאתחייאולקצרברצורהניכרתאתתוחלתחיו. ישמקוםלהביאבחשבוןשיקולזהכבסיסלסטותמתחםהענישה, עלאףשאינומופיעבצורהמפורשתבחוקהעונשין. חבריהדגישהיטבעדכמהמדוברבחריג. גמלכראנימסכים. הפתחמצומצם, אךעשויכלולחריגיםמסוימיםנוספים.
חברינימקאתמסקנתומכמהוכמכיוונים.
אוסירקכיאפאםלאהייתהכלאפשרותלבססתוצאהזובמקרההנדון (בורלוונטיותגנסיותהעבירה) על רקעהמצבהרפואישללפוליאנסקי, כשלעצמיהייתמוכןלמנותביןהשיקוליםהמצדיקיםיתוצאההכזוגמאתהשיקולשללהקלהבענישהמכוחה גנהמןהצדק. לטעמי, תוצאההשוללתנכונותלשקולאתהמצבהרפואישללפוליאנסקי, עלהחומרשהבו, אףאינהמתיישבתעםחוקיסוד: כבודהאדםוחירותו."

במקרה שבפני לא נטען אמנם כי מצבו הרפואי של הנאשם קשה עד כי מאסר מאחורי סורג ובריה עלול לסכן חייו או לקצר תוחלת חייו אך אין ספק כי מצבו הרפואי של הנאשם קשה הן בפן הפיסי והן בפן הנפשי ומכאן צורך תרופות רבות לצורך שיכוך כאביו החזקים והיום יומיים.

באיזון בין השיקולים, מצאתי כי יש מקום לאזן בין שיקולי הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, הבעת חרטה (גם אם הינה חלקית), חלוף למעלה משנתיים מביצוע העבירה, המלצת שירות המבחן להימנע ממאסר



וחומרת העבירה שאינה ברף הגבוה לאור היעדר חבלות בגוף ובין ביצועה של עבירה מסוג פשע והפגיעה בערך המוגן. כל זאת כאשר שיקול מצבו הרפואי - הפיסי והנפשי הקשה בו נתון הנאשם מהווה שיקול רב משקל באיזון שבין כלל השיקולים לחומרה ולקולא. עוד מצאתי כי שליחת הנאשם למאסר מאחורי בורג ובריה כעיתירת המאשימה, תביא לתוצאה הרסנית מבחינתו של הנאשם ובני משפחתו, תוצאה אשר בנסיבות מקרה זה לא תהלו האנטרס הציבורי בטווח הזמן הארוך.

במסגרת שקילת העונש הראוי שיש להשית על הנאשם שקלתי שמא מן הראוי להטיל על הנאשם עונש בן מספר חודשים אשר ירצה בעבודות שירות ולצורך כך אף הוריתי על קבלת חוות דעת הממונה בעניינו של הנאשם אך משנמצא הנאשם בלתי כשיר לביצוע עבודות שירות מטעמים רפואיים גרידא, לא מצאתי כי יש מקום להחמיר עם הנאשם בשל מצבו הרפואי ולהורות על השמתו מאחורי סורג ובריה בשעה שהתרשמתי מטיעוני הצדדים לרבות הנאשם עצמו, תסקיר שירות המבחן שלא המליץ על שליחתו של הנאשם למאסר והמסמכים שהוגשו כי הפגיעה שתיגרם לנאשם בשל מצבו הרפואי הקשה בשליחתו למאסר מאחורי סורג ובריה עלולה להיות בנסיבותי קשה מאוד עד כדי התדרדרותו לעולם הפשע בשנית והחמרה ממשית במצבו הרפואי. לצד דברים אלו אדגיש כי על העונש הראוי במקרה זה להרתיע הנאשם מביצוע עבירות נוספות כנגד עובדי ציבור ולגלם חומרתן בדרכי ענישה כספיים.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עינתי בתסקיר שירות המבחן וחוו"ד הממונה על עבודות השירות ונתתי את דעתי לשיקולי הענישה המפורטים לעיל ומדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה לפיה יש לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שלא יעבור תוך שלוש שנים החל מהיום עבירת אלימות כנגד עובדי ציבור לרבות איומים כנגד עובדי ציבור וירשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.
- ב. אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 4000 ₪ או 40 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב - 10 שיעורים חודשיים ושווים החל מיום 1/2/16 ובכל 1 לחודש. אי תשלום אחד השיעורים במועדו יעמיד יתרת הקנס לפרעון מיידי.
- ג. הנני מחייב את הנאשם לשלם פיצוי לעד תביעה 2 רס"מ לירון שמחה מיס"מ צפון בסך 1000 ₪. הפיצוי יופקד עד יום 1/6/16 לקופת בית המשפט. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום פרטיו המלאים של עד תביעה מס' 2 רס"מ לירון שמחה לצורך העברת תשלום הפיצוי.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירת אלימות כנגד עובדי ציבור לרבות איומים כנגד עובדי ציבור משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 5000 ש"ח; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום יאסר למשך 30 ימים.



הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום .

ניתנה והודעה היום ג' שבט תשע"ו, 13/01/2016 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט